

L'AULIVER BORD

Despunta l'auliver bord
d'un lluc colgat
d'agram i bardissa.

No té paraula
ni catxapera per soplug.
L'arrel arrapada
al marge cantellut,
i un ull tendre que aubira
l'espill de les aigües.

Entre gatells i canyota
veu passar aumadies,
llaüts i puntones,
vent de baix i volandor
que espixorra gebre.

S'escolen aiguats,
bromalls d'estornells,
llepades de riu,
sequeres mai vistes.

I un glop de calitja
desfà el teranyí
dels anys adormits
devall de la riba...

I mentre la lluna fa botja
dins d'un remolí
somia que l'esporguen
mans de sabó moll.

Li baden l'escorça,
arcades grisenques
que arboren los hòmens
dellà de la glera.

Avall van finestres,
balcons i façanes,
calaixeres buides
de cases que es perden.

Carranza, Andreu. "L'auliver bord". A mumpare. *Edicions El Mèdol. Tarragona, 2000.*